

Aplikace matematiky

František Pecka

Poznámka ke kvadraturám s minimálním odhadem zbytku

Aplikace matematiky, Vol. 12 (1967), No. 5, 364–372

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/103113>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1967

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

POZNÁMKA KE KVADRATURÁM
S MINIMÁLNÍM ODHADEM ZBYTKU

FRANTIŠEK PECKA

(Došlo dne 23. května 1966.)

Při určování kvadraturních formulí, které dávají minimální odhad zbytku na dané množině funkcí, předpokládá se jistý stupeň algebraické přesnosti a hledaná formule se určí metodami pro nalezení vázaného extrému. V tomto článku chci upozornit na to, že v některých případech je algebraická přesnost již důsledkem požadované minimalisace odhadu. Než uvedu znění věty, která je obsahem tohoto článku, vyslovím několik potřebných definic a pomocných vět. V celé práci se omezují pouze na reálné obory a přívlastek reálný budu vynechávat.

Definice 1. Označme jako C_r normovaný prostor všech funkcí $f(x)$, které mají na intervalu $\langle 0, 1 \rangle$ spojité derivace r -tého řádu. Normu definujme takto:

$$\|f\| = \max(|f(0)|, |f'(0)|, \dots, |f^{(r-1)}(0)|, \max_{x \in \langle 0, 1 \rangle} |f^{(r)}(x)|).$$

Symbolem $C_r(M)$ budeme označovat množinu těch funkcí $f \in C_r$, pro které platí $\|f\| \leq M$.

Definice 2. Funkcionál Q_n , který každé funkci $f(x)$ definované a integrace schopné na intervalu $\langle 0, 1 \rangle$ přiřadí číslo

$$Q_n(f) = \sum_{k=1}^n A_k f(x_k), \quad 0 \leq x_1 < \dots < x_n \leq 1, \quad |A_k|' < \infty,$$

budeme nazývat kvadraturní formulí s n uzly.

Zbytkem kvadraturní formule Q_n budeme rozumět hodnotu funkcionálu R_n definovaného rovnicí

$$R_n(f) = \int_0^1 f(x) dx - Q_n(f).$$

Analogicky jako v knize [1] lze dokázat, že platí

$$(1) \quad \sup_{f \in C_r(M)} |R_n(f)| = \max_{f \in C_r(M)} |R_n(f)| = M \left[\sum_{k=0}^{r-1} \frac{1}{k!} |R_n(x^k)| + \int_0^1 |K_r(t)| dt \right],$$

kde

$$(2) \quad K_r(t) = \frac{1}{r!} \left[(1-t)^r - r \sum_{k=1}^n A_k (x_k - t)^{r-1} E(x_k - t) \right]$$

a

$$E(x_k - t) = \begin{cases} 1 & \text{pro } t \leq x_k, \\ 0 & \text{pro } t > x_k. \end{cases}$$

Definice 3. Necht existuje taková kvadraturní formule \bar{Q}_n , že pro její zbytek platí

$$\max_{f \in C_r(M)} |\bar{R}_n(f)| = \min_{Q_n} \max_{f \in C_r(M)} |\bar{R}_n(f)|.$$

Pak budeme říkat, že \bar{Q}_n je optimální kvadraturní formule třídy C_r .

Věta. Bud $n \geq r - 1 \geq 0$ a $r \leq 3$. Pak optimální kvadraturní formule \bar{Q}_n třídy C_r je přesná pro každý polynom stupně menšího než r .

Důkaz rozdělíme na tři části.

a) Necht $r = 1$. Pak je podle (2)

$$(3) \quad K_1(t) = 1 - t - \sum_{k=i+1}^n A_k \quad \text{pro } t \in (x_i, x_{i+1}), \quad 0 \leq i \leq n,$$

kde jsme položili $x_0 = 0, x_{n+1} = 1$.

Podle (1) a definice 3 musí být pro optimální formuli dosaženo minima výrazu

$$F = |R_n(1)| + \int_0^1 |K_1(t)| dt.$$

Předpokládejme, že u extrémální formule je $R_n(1) \neq 0$. Pak existují všechny parciální derivace funkce F a pro uzly a koeficienty optimální formule musí uvnitř oboru $J: 0 \leq x_j \leq 1, |A_i| < \infty, i = 1, \dots, n$ platit rovnice

$$(4) \quad \frac{\partial F}{\partial x_j} = |K_1(x_j -)| - |K_1(x_j +)| = 0,$$

$$\frac{\partial F}{\partial A_j} = -\operatorname{sgn} R_n(1) - \int_0^{x_j} |K_1(t)| dt = 0, \quad j = 1, \dots, n,$$

Pokud je $n > 2$, obdržíme z posledních rovnic

$$\int_{x_j}^{x_{j+1}} |K_1(t)| dt = 0, \quad j = 1, \dots, n-1.$$

$K_1(t)$ musí tedy mít kořen uvnitř každého intervalu (x_j, x_{j+1}) , $j = 1, \dots, n-1$, tzn. musí být $A_j > 0$ a $K_1(x_j -) < 0$ pro $j = 2, \dots, n$. Z rovnic (4) dále vyplývá

$$K_1(x_j -) = -K_1(x_j +), \quad j = 2, \dots, n$$

neboli

$$2(1 - x_j) = A_{j+1} + 2 \sum_{k=j}^n A_k, \quad j = 2, \dots, n-1.$$

Z podmínky $K_1(x_j -) < 0$ dostáváme

$$0 \leq 1 - x_j < \sum_{k=j}^n A_k, \quad j = 2, \dots, n.$$

Srovnáním s předchozí rovnicí pak obdržíme, že je $A_{j+1} < 0$, $j = 2, \dots, n-1$. Tím jsme dospěli ke sporu.

V případě $n \leq 2$ a při vyšetření hranice oboru J dospějeme opět ke sporu, pokud budeme předpokládat $R_n(1) \neq 0$. Je tedy optimální kvadraturní formule \bar{Q}_n třídy C_1 přesná pro lib. konstantu, což je tvrzení věty.

b) Nechť $r = 2$. Označme si opět

$$F = \frac{1}{M} \max_{f \in C_2(M)} |R_n(f)|.$$

Pak podle (1) bude

$$F = |R_n(1)| + |R_n(x)| + \int_0^1 |K_2(t)| dt,$$

kde je podle (2)

$$(5) \quad K_2(t) = \frac{1}{2}(1-t)^2 - \sum_{k=1}^n A_k(x_k - t) E(x_k - t).$$

Snadno se ověří, že parciální derivace $\partial K_2 / \partial A_i$, $\partial K_2 / \partial x_i$ ($i = 1, \dots, n$) jsou po částech spojitě pro x_j, A_j z oboru J a pro $t \in \langle 0, 1 \rangle$. Lze tedy při derivování funkce F použít věty o derivaci integrálu podle parametru. Hledejme minimum funkce F nejprve za předpokladu, že v extrémálním bodě existují všechny parciální derivace. V tom případě musejí platit rovnice

$$(6) \quad \begin{aligned} \frac{\partial F}{\partial x_i} &= -A_i \operatorname{sgn} R_n(x) - A_i \int_0^1 E(x_i - t) \operatorname{sgn} K_2(t) dt = 0, \\ \frac{\partial F}{\partial A_i} &= -\operatorname{sgn} R_n(1) - x_i \operatorname{sgn} R_n(x) - \int_0^1 (x_i - t) E(x_i - t) \operatorname{sgn} K_2(t) dt = 0, \\ & \quad i = 1, \dots, n. \end{aligned}$$

Položíme-li v první rovnici $i = 1$, můžeme ji napsat ve tvaru

$$\int_0^1 \operatorname{sgn} K_2(t) dt = -\operatorname{sgn} R_n(x).$$

Tato rovnice může být splněna buď pro $R_n(x) = 0$ nebo pro $x_1 = 1$. Ale v případě $R_n(x) = 0$ neplatí předpoklad o existenci všech parciálních derivací funkce F . Zbývá tedy jediná možnost $x_1 = 1$. Pak je ale $n = 1$ a ze druhé rovnice soustavy (6) dostaneme

$$\int_0^1 (1-t) \operatorname{sgn} K_2(t) dt = -\operatorname{sgn} R_1(1) - \operatorname{sgn} R_1(x).$$

Poslední rovnice může být splněna jen tehdy, když $R_1(1)$ a $R_1(x)$ mají opačná znaménka a když ještě $K_2(t)$ mění znaménko na intervalu $\langle 0, 1 \rangle$. Podle (5) je $K_2(t) = (1-t)(\frac{1}{2} - \frac{1}{2}t - A_1)$ a z řečeného plyne, že musí být $\frac{1}{2} - A_1 = R_1(x) > 0$. Ale pak je i $R_1(1) = 1 - A_1 > 0$. Tedy rovnice (6) nemohou být splněny v extrémálním bodě ani při $x_1 = 1$.

Tím je dokázáno, že extrémální body funkce F leží buď na hranici oboru J , nebo v nich nejsou definovány všechny parciální derivace. Nyní vyšetříme hranici oboru J za předpokladu, že je $R_n(1) \neq 0$ i $R_n(x) \neq 0$. Je-li $x_1 = 0$, pak podle (6) máme $\partial F / \partial A_1 = -\operatorname{sgn} R_n(1) = 0$. Je-li $x_n = 1$, $x_1 \neq 0$, pak platí úvahy provedené v předchozím odstavci.

Zjistili jsme, že funkce F může dosáhnout minima na J pouze v takovém bodě, ve kterém je alespoň jedno z čísel $R_n(1)$, $R_n(x)$ rovno nule. Dokážeme, že u optimální formule musí být rovno nule i druhé z těchto čísel. Necht' je např. $R_n(x) = 0$. Budeme hledat vázané minimum funkce F metodou neurčitých koeficientů. Za tím účelem si utvoříme pomocnou funkci

$$G = |R_n(1)| + \int_0^1 |K_2(t)| dt + s[\frac{1}{2} - \sum_{k=1}^n A_k x_k].$$

Dále budeme postupovat jako předešle. Předpokládejme, že v extrémálním bodě je $R_n(1) \neq 0$. Pak v tomto bodě existují všechny parciální derivace a pro určení uzlů a koeficientů optimální formule dostáváme tyto rovnice:

$$\frac{\partial G}{\partial x_i} = -A_i \int_0^1 E(x_i - t) \operatorname{sgn} K_2(t) dt - sA_i = 0,$$

$$\frac{\partial G}{\partial A_i} = -\operatorname{sgn} R_n(1) - \int_0^1 (x_i - t) E(x_i - t) \operatorname{sgn} K_2(t) dt - sx_i = 0, \quad i = 1, \dots, n.$$

První část rovnic přepíšeme na tvar

$$\int_0^{x_i} \operatorname{sgn} K_2(t) dt = -s, \quad i = 1, \dots, n$$

a druhou část rovnic lze pak upravit takto

$$x_i \int_0^{x_i} \operatorname{sgn} K_2(t) dt - \int_0^{x_i} t \operatorname{sgn} K_2(t) dt = -\operatorname{sgn} R_n(1) - sx_i.$$

Odtud

$$(7) \quad \int_0^{x_i} t \operatorname{sgn} K_2(t) dt = \operatorname{sgn} R_n(1), \quad i = 1, \dots, n.$$

Platí $|\int_0^{x_i} t \operatorname{sgn} K_2 dt| \leq \int_0^{x_i} t dt = \frac{1}{2}x_i^2 \leq \frac{1}{2}$. Z toho vyplývá, že za našeho předpokladu nemohou být rovnice (7) splněny, a tedy funkce G dosahuje svého minima na hranici oboru J . Dá se obdobným způsobem ukázat, že pak v bodě minima musí být splněna rovnost $R_n(1) = 0$.

Tím je dokázáno, že z optimálnosti formule a z podmínky $R_n(x) = 0$ plyne i $R_n(1) = 0$. Úplně analogicky se dá dokázat, že z požadavku optimálnosti formule a z podmínky $R_n(1) = 0$ plyne zase rovnost $R_n(x) = 0$.

Důkaz části b) je ukončen. Požadavek $n \geq r - 1$ neklade v případech a) a b) žádné omezení na počet uzlů kvadraturní formule. Tak tomu bude teprve ve zbývajícím případě, který nyní vyšetříme.

c) Nechť $r = 3$. Označíme

$$F = \frac{1}{M} \max_{f \in C_3(M)} |R_n(f)|$$

a budeme hledat minimum funkce F na oboru J za předpokladu, že je $R_n(x^k) \neq 0$ pro $k = 0, 1, 2$. V tomto případě existují všechny parciální derivace funkce F . Budeme vyšetřovat pouze vnitřní body pásu J , neboť na hranici lze postupovat téměř stejným způsobem. To jsme viděli již v části b).

Za našeho předpokladu musí v extrémálním bodě uvnitř pásu J platit systém rovnic $\partial F / \partial x_i = 0$, $i = 1, \dots, n$. Vyjádříme F pomocí vztahu (1) a po jednoduché úpravě obdržíme

$$\int_0^{x_i} (x_i - t) \operatorname{sgn} K_3(t) dt = -\operatorname{sgn} R_n(x) - x_i \operatorname{sgn} R_n(x^2), \quad i = 1, \dots, n.$$

Podle předpokladu věty je $n \geq 2$ a tedy můžeme od sebe odečíst předchozí rovnice pro $i = 1$ a $i = 2$. Bude

$$(8) \quad (x_2 - x_1) \int_0^{x_1} \operatorname{sgn} K_3 dt + \int_0^{x_2} (x_2 - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = -(x_2 - x_1) \operatorname{sgn} R_n(x^2).$$

Absolutní hodnota levé strany rovnice (8) nemůže být větší než $\frac{1}{2}(x_2^2 - x_1^2)$ a tedy je menší než $x_2 - x_1$, neboť je $x_1 + x_2 < 2$. To znamená, že rovnice (8) nemůže být splněna, pokud je $R_n(x^2) \neq 0$. Proto v extrémálním bodě funkce F musí alespoň pro

jednu hodnotu $k \in \{0, 1, 2\}$ platit rovnost $R_n(x^k) = 0$. Necht' $R_n(x^j) = 0$. Budeme hledat vázaný extrém funkce F metodou neurčitých koeficientů. Utvoříme si pomocnou funkci

$$G = \sum_{\substack{i=0 \\ i \neq j}}^2 \frac{1}{i!} |R_n(x^i)| + \int_0^1 |K_3(t)| dt + s R_n(x^j).$$

Pro určení extrémálního bodu dostaneme následující systém rovnic:

$$(9) \quad \int_0^{x_k} (x_k - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = - \sum_{\substack{i=1 \\ i \neq j}}^2 x_k^{i-1} \operatorname{sgn} R_n(x^i) - j \cdot s \cdot x_k^{j-1},$$

$$\int_0^{x_k} (x_k - t)^2 \operatorname{sgn} K_3 dt = 2 \sum_{\substack{i=0 \\ i \neq j}}^2 \frac{1}{i!} x_k^i \operatorname{sgn} R_n(x^i) - 2s x_k^j, \quad k = 1, \dots, n.$$

Je-li $j \neq 0$, můžeme první z rovnic (9) vynásobit číslem $2/j x_k$ a odečíst od nich druhé. Dostaneme

$$\int_0^{x_k} (x_k - t) \left(\frac{2}{j} x_k - x_k + t \right) \operatorname{sgn} K_3 dt = - 2 \sum_{\substack{i=1 \\ i \neq j}}^2 \left(\frac{1}{i!} - \frac{1}{j} \right) x_k^i \operatorname{sgn} R_n(x^i) - 2 \operatorname{sgn} R_n(1).$$

Je $2/j - 1 \leq 1$ pro $j = 1, 2$. Proto absolutní hodnota levé strany rovnice nemůže být větší než

$$\int_0^{x_k} (x_k^2 - t^2) dt = \frac{2}{3} x_k^3 \leq \frac{2}{3}.$$

Pokud je $R_n(1) \neq 0$, nemůže být absolutní hodnota pravé strany rovnice menší než $2 - x_k^3 \geq 1$. To znamená, že rovnice (9) nemohou být splněny.

Je-li $j = 0$, pak první rovnice soustavy (9) mají tvar

$$\int_0^{x_k} (x_k - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = - \operatorname{sgn} R_n(x) - x_k \operatorname{sgn} R_n(x^2), \quad k = 1, \dots, n.$$

Odečtením těchto rovnic pro $k = 1$ a $k = 2$ obdržíme rovnici

$$(x_2 - x_1) \int_0^{x_1} \operatorname{sgn} K_3 dt + \int_{x_1}^{x_2} (x_2 - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = - (x_2 - x_1) \operatorname{sgn} R_n(x^2).$$

Levá strana poslední rovnice nepřesáhne v absolutní hodnotě číslo

$$x_1(x_2 - x_1) + \frac{1}{2}(x_2 - x_1)^2 = \frac{1}{2}(x_2^2 - x_1^2) < (x_2 - x_1).$$

Tedy daná rovnice může být splněna jen tehdy, bude-li $R_n(x^2) = 0$.

Tímto jsme dokázali, že pro optimální formuli může být nejvýše jedna z hodnot $R_n(x^k)$ ($k = 0, 1, 2$) různá od nuly. Označme ji jako $R_n(x^j)$. Utvoříme opět pomocnou funkci

$$G_1 = \frac{1}{j!} |R_n x^j| + \int_0^1 |K_3(t)| dt + \sum_{\substack{i=0 \\ i \neq j}}^2 s_i R_n(x^i).$$

V bodě minima musí být splněny rovnice

$$(10) \quad \int_0^{x_k} (x_k - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = -\frac{j}{j!} x_k^{j-1} \operatorname{sgn} R_n(x^j) - \sum_{\substack{i=0 \\ i \neq j}}^2 i s_i x_k^{i-1},$$

$$\frac{1}{2} \int_0^{x_k} (x_k - t)^2 \operatorname{sgn} K_3 dt = -\frac{1}{j!} x_k^j \operatorname{sgn} R_n(x^j) - \sum_{\substack{i=0 \\ i \neq j}}^2 s_i x_k^i, \quad k = 1, \dots, n.$$

Položíme-li $j = 0$, obdržíme ze soustavy (10) tyto rovnice:

$$(11) \quad \int_0^{x_k} (x_k - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = -s_1 - 2s_2 x_k, \quad k = 1, \dots, n,$$

$$\frac{1}{2} \int_0^{x_2} (x_2 - t)^2 \operatorname{sgn} K_3 dt = -\operatorname{sgn} R_n(1) - s_1 x_2 - s_2 x_2^2.$$

Odečtením prvních rovnic soustavy (11) pro $k = 1$ a $k = 2$ dostaneme

$$2s_2(x_1 - x_2) = (x_2 - x_1) \int_0^{x_1} \operatorname{sgn} K_3 dt + \int_0^{x_2} (x_2 - t) \operatorname{sgn} K_3 dt$$

a tedy $|s_2| \leq \frac{1}{4}(x_1 + x_2) < \frac{1}{2}x_2$. Nyní položíme v systému (11) $k = 2$ a z obou rovnic vyloučíme parametr s_1 . Bude

$$(12) \quad \frac{1}{2} \int_0^{x_2} (x_2^2 - t^2) \operatorname{sgn} K_3 dt = \operatorname{sgn} R_n(1) - s_2 x_2^2.$$

Absolutní hodnota levé strany rovnice (12) nemůže být větší než $\frac{1}{3}x_2^3$. Dále je

$$|\operatorname{sgn} R_n(1) - s_2 x_2^2| \geq 1 - |s_2 x_2^2| > 1 - \frac{1}{2}x_2^3.$$

To však znamená, že rovnice (12) nemůže být splněna pro $R_n(1) \neq 0$, protože pak je $\frac{1}{3}x_2^3 < 1 - \frac{1}{2}x_2^3$. Nechť je $j \neq 0$. Pak lze systém rovnic (10) přepsat takto

$$\int_0^{x_k} (x_k - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = -\frac{1}{(j-1)!} x_k^{j-1} \operatorname{sgn} R_n(x^j) - i s_i x_k^{i-1},$$

$$\frac{1}{2} \int_0^{x_k} (x_k - t)^2 \operatorname{sgn} K_3 dt = -\frac{1}{j!} x_k^j \operatorname{sgn} R_n(x^j) - s_0 - s_i x_k^i,$$

$$k = 1, \dots, n, \quad 0 \neq i \neq j \quad (i = 1, 2).$$

Utvoříme-li rozdíl prvních rovnic pro hodnoty $k = 1$, $k = 2$ a učiníme-li totéž i s druhými rovnicemi, dostaneme po menší úpravě

$$(13) \quad (x_2 - x_1) \int_0^{x_1} \operatorname{sgn} K_3 dt + \int_{x_1}^{x_2} (x_2 - t) \operatorname{sgn} K_3 dt = \\ = \frac{1}{(j-1)!} (x_1^{j-1} - x_2^{j-1}) \operatorname{sgn} R_n(x^j) + s_i (x_1^{i-1} - x_2^{i-1}),$$

$$(14) \quad \frac{1}{2} \int_0^{x_2} (x_2 - t)^2 \operatorname{sgn} K_3 dt - \frac{1}{2} \int_0^{x_1} (x_1 - t)^2 \operatorname{sgn} K_3 dt = \\ = \frac{1}{j!} (x_1^j - x_2^j) \operatorname{sgn} R_n(x^j) + s_i (x_1^i - x_2^i).$$

Přitom je v rovnicích (13) a (14) $i \neq j$ ($i = 1, 2; j = 1, 2$).

Je-li $j = 1$, pak $i = 2$ a v rovnici (13) se anulují člen obsahující výraz $\operatorname{sgn} R_n(x)$. V tomto případě vyloučíme parametr s_2 z rovnic (13) a (14). Upravením dostaneme rovnici

$$(15) \quad \int_{x_1}^{x_2} (x_2 - t)(x_1 + t) \operatorname{sgn} K_3 dt + 2(x_2 - x_1) \int_0^{x_1} t \operatorname{sgn} K_3 dt = \\ = 2(x_2 - x_1) \operatorname{sgn} R_n(x).$$

Vypočteme maximální možnou absolutní hodnotu L levé strany rovnice (15). Je

$$L = \int_{x_1}^{x_2} (x_2 - t)(x_1 + t) dt + 2(x_2 - x_1) \int_0^{x_1} t dt = \\ = \frac{1}{6}(x_2 - x_1)(x_2^2 + 7x_1^2 - 2x_1x_2 + 6x_1) \leq \frac{1}{6}(x_2 - x_1)(x_2^2 + 5x_1^2 + 6x_1).$$

Znaménko rovnosti může platit pouze tehdy, je-li $x_1 = 0$. Pak je $L = \frac{1}{6}x_2^3$. Jinak je vždy $L < 2(x_2 - x_1)$. Opět docházíme k závěru, že rovnice (15) může být splněna jen v případě $R_n(x) = 0$.

Je-li $j = 2$, pak $i = 1$ a v rovnici (13) se anulují člen obsahující parameter s_1 . Absolutní hodnota levé strany rovnice (13) je menší než $x_2 - x_1$, a proto může být tato rovnice splněna pouze pro $R_n(x^2) = 0$.

Vyčerpáním všech možností jsme dokázali poslední část věty.

Literatura

- [1] *V. И. Крылов*: Приближенное вычисление интегралов. Москва 1959.
 [2] *С. М. Никольский*: Квадратурные формулы. Москва 1958.
 [3] *A. Sard*: Best approximate integration formulas. Best approximation formulas. American Journal of Math. 71, 1949, 80–91.

Резюме

ЗАМЕЧАНИЕ О КВАДРАТУРАХ С НАИМЕНЬШЕЙ ОЦЕНКОЙ ОСТАТКА

ФРАНТИШЕК ПЕЦКА (FRANTIŠEK PECKA)

Работа занимается вопросом минимизации нормы остатка квадратурной формулы как линейного функционала в пространстве C_r . Говорят, что функция $f(x)$ принадлежит пространству C_r , если она обладает непрерывной производной порядка $r - 1$. Норма в C_r задана равенством

$$\|f\| = \max(|f(0)|, |f'(0)|, \dots, |f^{(r-1)}(0)|, \max_{x \in \langle 0, 1 \rangle} |f^{(r)}(x)|).$$

В статье показано, что в случае $r \leq 3$ квадратурные формулы с наименьшей нормой остатка являются точными для всех многочленов степени $< r$, как только число узлов $\geq r - 1$.

Случай $r > 3$ остается открытым.

Summary

NOTE ON THE BEST APPROXIMATE INTEGRATION FORMULAE

FRANTIŠEK PECKA

The remainder of an integration formula is considered as a linear functional on the space C_r of functions $f(x)$ possessing continuous r -th derivative on $\langle 0, 1 \rangle$ with the norm

$$\|f\| = \max(|f(0)|, |f'(0)|, \dots, |f^{(r-1)}(0)|, \max_{x \in \langle 0, 1 \rangle} |f^{(r)}(x)|).$$

In the case $r \leq 3$ the author proves the following theorem: Let $n \geq r - 1$. Then for n -point integration formulae the least norm of the remainder is achieved only if the remainder vanishes whenever $f(x)$ is a polynomial of degree $< r$.

The case $r > 3$ remains open.

Adresa autora: František Pecka, Katedra numerické matematiky přírodovědecké fakulty UJEP, Janáčkovo nám. 2a, Brno.